

SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
2020- 2021 GÜZ DÖNEMİ
BİRİM DANIŞMA KURULU TOPLANTI RAPORU- 1

Toplantı Tarihi: 21.10.2020

Toplantı Yeri: Zoom Çevrimiçi Toplantı

Katılımcılar:

Dr. Mehmet ÖZÇAY (T.C. Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Politikaları Kurulu Üyesi)

Canan KIRIMSOY (Devlet Tiyatroları Baş Dramaturgu)

Prof. Dr. Cihat AŞKIN (İ.T.Ü. Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Öğretim Üyesi)

Eray SOYKAN (S.D.Ü. Sahne Sanatları Bölümü Oyunculuk ASD 2016 Mezunu, Bursa’da
Özel Tiyatro kurucusu ve sahibi)

Şükrü ÇAVDAR (S.D.Ü. Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü 2019 Mezunu, THY Tekstil
San. Ve Tic. A.Ş. Kalite Yönetimi Sistem Sorumlusu)

Dr. Öğr. Üyesi Yıldız MUTLU YILDIZ (Kurul Sekreteryası)

TOPLANTI GÜNDEMİ

Fakültemiz Birim Danışma Kurulu 21 Ekim 2020 tarihinde çevrimiçi olarak “Zoom” platformunda ilk toplantısını gerçekleştirmiştir.

1. Toplantıda ilk olarak Kurul Sekreteryasını yürütmekle görevli Dr. Öğr. Üyesi Yıldız MUTLU YILDIZ kurul üyelerini selamlamasının ardından kısaca kendisini tanıtmış ve gerçekleştirilecek toplantının kayıt altına alınacağı bilgisini kurul üyeleri ile paylaşmış ardından toplantı gündemini kısaca hatırlatarak toplantının ilk gündem maddesinde belirtildiği üzere Fakültemiz kısaca tanıtılmıştır.
2. Toplantının 2. Gündem maddesi olarak “Birim Danışma Kurulu” üyelerinin kendi aralarından belirlenecek olan “Başkan” seçimine geçilmiştir. Bu noktada yapılan

müzakereler sonucunda kurul üyeleri “oybirliği” ile Canan KIRIMSOY’u (Devlet Tiyatroları Baş Dramaturgu) Birim Danışma Kurulu “Başkanı” olarak belirlemişlerdir.

3. Toplantının son gündem maddesi olarak “Üniversitemizde ve Fakültemizde yürütölen uzaktan eğitim süreci hakkında kurul üyeleri bilgilendirilmiştir. Akabinde kurul üyelerinin görüş ve önerileri alınmıştır. Bu noktada Kurul üyelerinin paylaştığı görüş ve önerilere anlam bütönlüğünün sağlanabilmesi bakımından doğrudan alıntı yapılarak ve Kurul Başkanı Canan KIRIMSOY’un söz verdiği sıra ile aşağıda yer verilmiştir:

Dr. Mehmet ÖZÇAY: “Ben bir hususu dile getirmek isterim, benimki bir öneri değil de bir hakikati telaffuz etmek olacak... Bu salgın sürecinde şu gerçeği ben bütöün etkisiyle yaşadım. Bilhassa bireysel icra edilebilen görsel sanatlar olsun, müzik gibi sanatlar olsun, aylarca evlerimize kapandık tabii dar mekânlarda uzun süre kalmak kolay bir şey değil ama bu sanatlar bizi öyle motive etti ki öyle bir sürükledi ki ben şahsen mesela bir anormallik yaşamadım diyebilirim. Bu bize şunu gösteriyor demek ki biz toplumumuzda bilhassa bireysel olarak icra edilebilecek olan sanatların kıymeti bu dönemde daha fazla anlaşılmış oldu. Dolayısıyla bizim bu konuda daha fazla kafa yormamız, bilhassa bireysel sanatların daha geniş tabana yayılabilmesi için neler yapabileceğimiz konusunda kafa yormamız gerekiyor. Belki bununla ilgili programlar yapmak gerekiyor. Bunu dile getirmek istedim.”

Prof. Dr. Cihat AŞKIN: “ Efendim bu anlamda bizim bir eğitim sürecimiz de oldu üniversite içerisinde, uzaktan eğitim süreci ve sınavları da uzaktan gerçekteştirdik. Sanat icra ederken de Mehmet Hocamın dediği gibi bireysel sanatlarda hakikaten kendi içimize kapandık ve en iyi şekilde sanatımızı keşfetmeye, yeniden öğrenmeye ve aktarmaya gayret ettik ancak bunun arz edilebilmesi, topluma sunulabilmesi için bu çerçeve içerisindeki ekran bize yetmiyor. Bizim en çok korktuğumuz şey tabii salgın, fakat salgının bize vermiş olduğu korku hissi, içimize kapanma hissi daha da korkunç geliyor bana. Çünkü Bu amansız bir düşman gibi bizim ruhumuza, benliğimize, ruhumuza girmiş ve bizi sürekli kemiren, bizi yalnızlığa iten bir korku da var aynı zamanda. Ve ne olduğunu bilmediğimiz için korkuyoruz aslında yani bunun aşısı bulunsa, ilacı bulunsa korkmayacağız ama bilmediğimiz için korkuyoruz. Bir de tabii ki insanlarımızın maalesef umarsızlığı var, çoğu vatandaşımızın maske takmadan dolaşması ve alışkanlıklarından vazgeçememesi ve bilgisiz bir şekilde bu virüse yaklaşması bizi maalesef daha kötü duruma getiriyor. Fakat bizim mesleğimiz, kültür

ve sanat insanları olarak bizim eğitim, önce bireysel eğitim, kendi özümüzü eğitmek, daha sonra toplumu eğitmek ve bizim de bu eğitim sürecinde yaptığımız sanatsal ürünlerle insanlara verdiğimiz mesajlar çok önemli. Bu mesajlarda insanlara önce bireysel olarak, sonra toplumsal olarak eğitilmesinden kaynaklanıyor. Müzik alanına ben gelecek olursam, maalesef müzik alanında iki şeyi ayırt etmek durumundayız. Eğlence sektörü ile sanat sektörünü ayırt etmek durumundayız. Biz tabii zaman zaman kamuoyunda bu eğlence ile sanat karıştırıldığı için ne bileyim bir tavernada bir restoranda eğlenenler grubunun da müzik sektörüne mal olduğu düşünüyor fakat sanatı ayırdığımız zaman mesela Hıfzıssıhha kurullarının bu sanatsal etkinlikleri bilinçli bir şekilde iptal etmemesi, HES kodlarıyla, mesafe kurallarıyla bizim bu sanatımızı, eğitimlerimizi, yapılacak atölye çalışmalarını belli bir şekilde halka yaymak durumundayız. Şimdi kısacası ben üniversitelerde yaptığımız eğitimde de ben aynı şeyi düşünüyorum bu da bir eğitim süreci, biz bu çalışmalarda tabiki mümkün olduğu derecede tehlikeden korunmak amacıyla yine bu dört köşe ekranlarda, internet vasıtasıyla çocuklarımıza, öğrencilerimize ve topluma ulaşabilmeliyiz ama uygulamalı sanatlarda mesela bir müzik eserini iki kişi olarak anlatırken ya da bir eseri icra ederken bir ilişki gerektiren dersleri de HES kodlarıyla, kontrol mekanizmasını işleterek, insanlarımıza, öğrencilere bu bilinci aşılıyarak bu şekilde uygulamalı da yapmak durumundayız. Bir orta sistem bulup zaman zaman uygulamalı – yüz yüze, mümkün olduğu kadar da internet ortamında ekrandan yapmak, zaman zaman da bunları yüz yüze kontrol etmekten bir zarar olmayacağı kanaatindeyim.”

Eray SOYKAN: “Merhaba, Pandemi döneminde herkes çok yoruldu.yani duygusal olarak çok yoruldu, manevi olarak çok yoruldu, maddi olarak çok yoruldu. Şimdi bunların yaralarını sarmaya çalışıyoruz. Ülkece bunların yaralarını sarmaya çalışıyoruz. Tabii sanat bu durumdan en çok etkilenen kurumların başında geliyor, herkes çok etkilendi tabii ki ama Sanat öğrencileri bu durumda nasıl eğitim alacaklar, eğitimi kendilerinde nasıl var edecekler bunların derdindeler. Araya bir ekran girdiğinde elbetteki çok etkili olmuyor, maalesef olmuyor ama tiyatro insanla oluyor. Ve bu yüzden uygulamalı derslerin önemini bir kez daha anladık. Öğrencilik dönemlerinde şikayet ettiğimiz, sabah çok erken kalkıyoruz, bu ders bu saatte olsa ne güzel olur diyeceğimiz dersleri çok özlüyoruz şimdi. Ve daha da iyi anlıyoruz yüz yüze olmanın, iletişim içinde olmanın ne kadar önemli olduğunu daha iyi anlıyoruz. Yani umarım en kısa sürede tiyatro adına söylüyorum, çünkü araya ekran girdiğinde bir çok

şeyi anlayamıyoruz, bir de bunun teknik durumları var tabii ki. Kiminin interneti daha iyi, kiminin interneti daha kötü... anlaşılması güç bir durum oluyor haliyle. Umarım en yakın zamanda yüz yüze oluruz çünkü belki bizim Dramaturji derslerimiz kuramsal derslerimiz online daha kolay olabilir ama oyunculuk derslerinin online olması neredeyse imkansız, çünkü bir duygu çalışıyoruz, bir beden ortaya koyuyoruz ve bunların online olabilmesi mümkün değil... Yani "nasıl olmalı"yı tartışmalıyız "olabilir mi"yi tartışmalıyız belki de..."

Şükrü ÇAVDAR : "Merhabalar, ben de bu konularda aslında Eray Bey ile aynı düşünüyorum aslında. Okuduğumuz bölümde bir tek bölüm olarak bunu kapsayamayacağım ama Güzel Sanatlar Fakültesi açısından tüm bölümleri kapsarsak aslında bazı teori derslerimiz var, bunlar evet Zoom üzerinden görüntülü olarak halledilebilir, belki bir sunum hazırlanarak problem çözülebilir fakat Eray Bey'in de dediği gibi bire bir atölyesel uygulamalarla aldığımız dersler bunun çok zor olacağını ben de aynı şekilde düşünüyorum. Bunun adına bir sistem geliştirilebilir mi ve ya bunun üstesinden gelinebilir mi bunların tartışılması tabii ki en doğru süreç olur bizim için, hepimiz için hatta öğrenciler için. Dediğim gibi yine aynı şeyleri söyleyeceğim Eray Bey'in dediği gibi bilgisayar üzerinden, Zoom üzerinden, görüntülü konuşma üzerinden mesela müzikten örnek vereyim sesle alakalı, dersleriyle alakalı bir durumda, tiyatroyla alakalı, görüntüyle alakalı bunların hepsi ekipman vs. bunları da peşinde getirecek, sürükleyecek durumlar olabilir. Bire bir yapılan derslerde, yüz yüze yapılan derslerde böyle bir sorun yokken şu anda pandemi döneminde bu tarz durumlarda böyle problemler kesinlikle yaşanabilecek duruma getirdi. Bu yüzden bunların da telafi edildiği, düzeltildiği sisteme, bir organizasyon içine girmemizin iyi örnek olacağını düşünüyorum ben. Konu hakkında düşüncelerim bu yönde."

Yıldız MUTLU YILDIZ: "Yöneticiler bazı kararlar almak zorunda ve tek bir parametre ile değerlendiremiyoruz ne yazık ki, mevcut durumu nasıl daha iyi hale getirebiliriz, belki bu noktada bizim fakültemiz olarak da aldığımız kararlar da aslında bunu sağlayabilmek adına alınmış kararlar... Bu noktada uygulamaları yaz döneminde gerçekleştireceğiz ama öğrencilerimizle olan iletişimimizi koparmadan bunları teorik derslerde sürdürmeye çalışıyoruz, bu noktada tamamen Web etkinlikleriyle biz öğrencimizin bu bağlamdan kopmamaları anlamında onları destekleyebiliriz diye düşünüyorum. Belki bu etkinlikleri daha faydalı etkinlikler, içerikleri daha öğrenciyi

motive edebilecek etkinlikler belki bizlerin bu noktada katkıları olabilir diye düşünüyorum. İçeriğin ne olduğu aslında çok çok önemli, bunları öğrencilerimizle bir şekilde buluşturmalıyız diye düşünüyorum. Sanırım bunun yolu da geçtiğimiz yıl belki daha az sistemli yapıldı ama bu yıl daha sistematik ilerlenebilir, zenginleştirilmiş, daha doyurucu ve motive edici, insanların umudunu yükseltici webinar etkinlikleri bunun için çok önemli diye düşünüyorum”.

Canan KIRIMSOY: “Aklın yolu bir, hepimiz öğrencilerin bir an önce, olabildiği kadarıyla normalleşme süreçleri içerisinde olduğunca etkin bir eğitim almalarını tabii ki arzuluyoruz. Ama şu anda hedefler değişti, dairenin merkezinin neredeyse yeri değişti, bizim biraz salim kafayla bakmamız lazım, salgın her zaman dünya tarihinde insanları etkilemiştir. Bunların olumlu olumsuz sonuçlarını tarih kitaplarından okuyoruz. Bilimde gelişmeler oldu, toplum düzeninde değişimler oldu... Yani bilmediğimiz şeyler değil, şimdi sanırım ilk adım olarak biraz uzak kaldığımız öğrencilerin belki kulağı tırmalayıcı ya da çok yabancı gelebilir ama kendi sosyolojik ve psikolojik durumlarını çok iyi tespit edebilmemiz lazım ki öğrencilere nokta vuruş yapabilelim. Yani şu dönemde öğretmenlere, eğitmenlere, profesörlere, ustalara, üstatlara bir artı yük biniyor. Şöyle ki yani yurt dışına baktığımızda tiyatrolar, sanat galerileri, müzik olsun, güzel sanatlar vs. olsun bu işi zaman zaman da biraz da ticari olmak kaydıyla işi “masterclass” lara çevirdiler. Şimdi biz bunu akademik eğitim içinde nasıl derler ticari bir şeye getirmeden bu akılla, bu insanları doğrudan üstatlarıyla sizin söylediğiniz gibi seminerlerle yakınlaştırmak lazım. Müfredatı çok sıkıyorsak çocuklardan zaten alınmış olan yüz yüze eğitim olanağını birazcık sığlaştırdığınızı (sizleri kastetmiyorum) sığlaşabileceğini düşünüyorum. Çünkü bu krizi zaten yaklaşık 8 aydır yaşıyoruz. Bu ne demektir geçen yılın son dönemi ile bu senenin ilk dönemi arasında bir iki tane farklı tecrübeye sahibiz. Geçen hafta okullar kapandı, ne yapacağımızı bilemiyorduk, öğrencileri nasıl mezun edeceğimizi bile bilmiyorduk, okullar açılacak mı onu bile bilmiyorduk, işin ciddiyetinin bile farkında değildik. Şimdi oturdu. Başka tartışmalar da var onları da biliyorsunuz. Sanırım şu an üniversitelerin yapması gereken en büyük asal görev bilim insanının, bilgi insanının kaynağını öğrenciye çok daha yakın getirmek, müfredatın üstüne getirmek. Dolayısıyla bu masterclass’ın biliyorsunuz Cihat Hocam, bir enstrümanın tutuşundan onun ruhuna dokunmaya kadar bir ders veriyorlar hayran oluyorsunuz. Tabii ki bu bir disiplin gerektiriyor, bu bir bilgi istiyor, açılım istiyor. Tabii ki bu bir artı yüküdür. Şu anki

üniversite müfredatının özellikle uygulamalı sanatlarda biraz kısır kalacağı konusunda şüphelerim var. Yani nasıl derler sizin söylediğiniz o kitler çok güzel bir fikir, o uygulamaya devam edilmeli, o el, motor, deneysel işlem serüvenine devam etmek çok güzel ama üniversiteler sıçramak zorunda. Ben ona inanıyorum. Yine mikro çalışmak, yine kaç kişilik sınıflarımız varsa mümkün olduğunca saflarımızı sıkıştırmak, yani ders saatini beklememek, üstüne koymak, her öğrencinin problemi aşağı yukarı aynıdır. Tiyatroda nasıl entone edeceği, duygu durumunu nasıl ortaya çıkaracağı, Mehmet Hocam sizde kendi alanınızda mürekkebinden tutun kâğıdından tutun malzemelerin çokluğundan tutun ona üflediğiniz ruhu düşünün yani bu konularda artı bir çaba içinde olmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu konuda bence üniversiteler birazcık hazırlıksız. Genel olarak baktığımda. Bu konuda uygulamada neler yapabiliriz, tartışabiliriz, önerilerinizi, fikirlerinizi, şimdilik söylemek istediklerim bu kadar...”

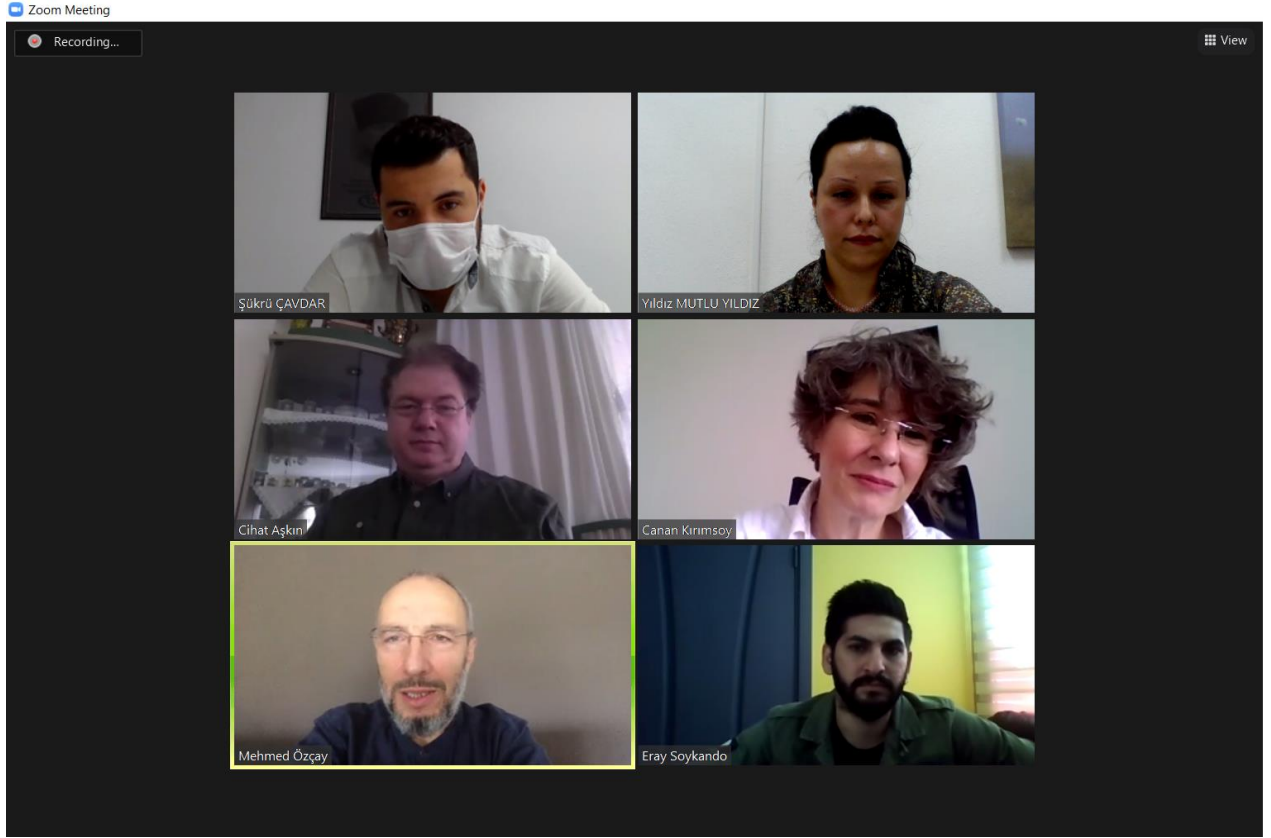
Prof. Dr. Cihat AŞKIN: “Canan hocamın söyledikleri çok doğru, ancak burada bizim aşmamız gereken bir bariyer var, bu bariyer yıllarca eğitim sistemimizle alakalı Yüksek Öğretim Kurumumuzun da uygulamak zorunda olduğumuz ders kriterleri. Yani bu Bologna süreci biliyorsunuz, ben burada özel olarak Bologna sürecini eleştirmek istiyorum, çünkü Bologna süreci bütün dünyada sanat eğitimi bitirdi. Önce Türkiye’de uyguladılar, Türkiye’de uyguladıktan sonra bunu gördüler Doksanlı yıllarda ve daha sonra İki binli yıllarda Avrupa’ya geçtiler ve bütün bu Bologna sürecinde insanların geleneksel eğitimlerini mahvettiler. Şimdi bizim sanat eğitimimiz usta-çırak ilişkisinden kaynaklanır, bütün dünyada böyledir, bizim kültürümüzde böyle ama bütün dünya kültüründe temel usta çırak meselesi, meşk sistemi, usta çırak sistemi ile biz sanatları öğreniriz ama bu süreç içerisinde üniversitelerde sanat okullarının entegre edilmesi ister istemez bir takım marjinler getirdi ve ille de çocuklara kredi seçmek vesaire birtakım unsurlar getirildi ve biz geleneksel sistemimizi ve geleneksel öğrenme sistemimizi, adabı, terbiyeyi kaybettik sanatta. Bunun şiddetle geri getirilmesi gerekiyor, burada ister geleneksel sanatlar diyelim ister modern sanatlar diyelim her türlü sanatın yapılabileceği unsur usta çırak eğitimi. Bu sistemi yeniden eğitim sistemimize adapte etmek için belki Cumhurbaşkanlığımızın geçen gün açıkladığı bir husus vardı eğitim ve kültürde istenilen reformu yerine getiremedik diye bu bir başlangıç olabilir. Mehmet Hocam da bir temsilci olarak bizim bu düşüncelerimizi yakından hissediyordur ama bunu tekrar geri getirebilmek amacıyla bizim meşk sistemine, usta-çırak sistemine bütün sanatlarda yeniden geri dönmemiz lazım. Bu

Bologna süreciyle hem Türkiye'mizin eğitim sistemlerini biz kaybettik hem de Avrupa da aynı şekilde Almanya'da İtalya'da bütün bizim meslektaşlarımızda bundan şikâyetçi. Bu bir.. çok siyasi konuşmak istemiyorum ama bu bütün dünya eğitim sistemlerinin dizayn edilmesi için yapılmış bir tasarruf diye düşünüyorum ve bizim bundan şiddetle kaçınmamız, geri dönmemiz, geleneksel eğitim sistemimize geri dönmemiz gerekiyor. Kısaca biz bunu yapabilirsek bütün YÖK nezdinde o zaman Canan Hocamın bu müfredatlarla ilgili söyledikleri çok daha rahat uygulanır hale gelebilir. Usta-çırak şeklinde, atölye şeklinde eğitirsek, geleneksel eğitim sistemleriyle yeniden organize edersek zannediyorum sorunun büyük bir kısmını çözmüş olabiliriz diye düşünüyorum. Tabii bu bizim konumuzu aşıyor, toplantı konumuzu aşıyor... Arz ederim Efendim”.

Dr. Mehmet ÖZÇAY: “Cihat Bey doğru hususlara temas ediyor, bu konuda inşallah önümüzdeki toplantılarda daha fazla konuşalım, daha fazla çözüm önerileri üretelim. Ben de bu fikirlere katılıyorum. Ama şimdi zannediyorum zamanımız yok onun için fazla detaya girmek istemiyorum ama önemli bir husus. Cihat Bey'e teşekkür ediyorum.”

Canan KIRIMSOY: “Konuşulacak çok şey var, diyebileceğim tek şey önerilerinizi bekliyorum, bir an evvel biz bunları Yıldız Hanımla yazılı hale getirip size sunalım, ondan sonra şu an kriz dönemindeyiz, krizler verimlidir, bazen hızlı bir adım atmaya gerektirir, bazen mevzuatlar da birazcık geride kalabilir, insan çok çabuk reaksiyon veren bir canlıdır. Bu fırsatı da değerlendirmek anlamında bir kapıdır belki bizim için. Önemli olan bizim öğrencilere mümkün olduğu kadar daha doygun, beynindeki nöronları daha iyi bağlatacak olanaklar sağlamak her alanda zaten bu böyle genel bir istektir.”

4. Tüm görüşlerin alınmasının ardından katılımcılar tarafından bir arada olmaktan duyulan memnuniyet ifadelerinin paylaşılmasıyla toplantı sonlandırılmıştır. Kurul Sekreteryası tarafından toplantı raporunun tüm üyelere mail yoluyla ulaştırılacağı bilgisi verilmiştir.
5. Toplantıya ait fotoğraf aşağıda yer almaktadır.

21.10.2020 Güzel Sanatlar Fakültesi Birim Danışma Kurulu Toplantısı (Zoom)